

ochtend in Amsterdam

de dag is nog niet helemaal wakker als ze de kroeg opengooit
om de lucht van verschaald bier te laten ontsnappen
stoelen omgekeerd op tafel, een emmer met gloeiend heet sop
boent ze de vloer, de koffie pruttelt, tijd voor een eerste sigaret

voor op het stoepje in het valse ochtendlicht, ze zwaait
naar de vroege de vuilnismannen die goedkeurend fluiten
de chauffeur heeft een bordje achter de voorruit – Maria –
zelfs in een vuilniswagen is plaats voor de liefde – denkt ze

een oude man vraagt om een vuurtje, zijn hondje zeikt
tegen de gevel, iedere dag op dezelfde plek, de muur uitgebeten
ze wisselen een paar woorden over de frisse morgen terwijl ze
venijnig haar peuk voor de voeten gooit van twee dronken Britten

te ver heen om de weg naar hun airbnb te vinden – opsodemieteren
een merel in de dakgoot fluit haar terug naar dit trage uur
nog even genieten van een stilte die nooit echt stil is
in deze stad met zijn grachten, even is hij nog van haar

voordat tram en trein ladingen toeristen uitspugen
die haar stad innemen en eigen maken om later op de dag
met hun modderpoten haar pas gedweilde vloertje te besmeuren
terwijl de vaste klanten aan de toog hun droog commentaar geven

de koffie is nu vast al klaar, de dag kan nu echt beginnen
en al is ze soms sikkeneurig, je hoort haar niet klagen
over al die reuring want diep van binnen moet ze toegeven
voor geen goud zou ze ergens anders dan hier willen leven